Альона Білозор

СОЦІАЛЬНА РОБОТА З БЕЗДОМНИМИ ЛЮДЬМИ

Проблема бездомності існувала й існує в усіх, навіть високорозвинених суспільствах з високим рівнем соціальної захищеності громадян. Вона має комплексний характер та набуває нових вимірів відповідно до зміни життєвих стандартів. Залежно від стану економіки та спрямування соціальної політики, зокрема житлової, кількість бездомних людей може зростати чи зменшуватися [1, с. 38].

Згідно із чинним українським законодавством бездомність визначають як соціальне становище людини, зумовлене відсутністю в неї жилого приміщення (будинку, квартири, кімнати тощо), яке б вона могла використовувати для проживання/перебування і в якому могла бути зареєстрованою. Основні засади державної політики щодо реінтеграції бездомних громадян та соціальної адаптації звільнених встановлені законами України «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей», «Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк» [3, ст. 354].

Робота з бездомними людьми у кожному регіоні України, має свої особливості. Загальна система роботи з бездомними людьми знаходиться на стадії проектування, тому ми пропонуємо розглянути діяльність різних організацій, фондів, служб та центрів для означення певної системності роботи. Приклад надання соціальних послуг бездомним пов’язаний з роботою Одеського благодійного фонду «Дорога додому». Це один із найдавніших і найвідоміших проектів в Україні, спрямований на підтримку бездомних людей. Львівська громадська організація Спільно та взаємодопомоги «Оселя» – це громадська неприбуткова організація, яка одна з перших в Україні почала всіляко підтримувати бездомних. Інша українська громадська організація – «Народна допомога» – займається проблемою бездомності з 1998 року, їхня робота включає мобільне харчування на вулицях міста (їжа на колесах), збір інформації про цільову групу під час роботи на вулиці (соціальне патрулювання) та організацію притулку для бездомних осіб. Соціальна робота з бездомними передбачає надання індивідуальної підтримки тим людям, які вважають себе бездомними, та вплив на створення умов, які б запобігали виникненню та поширенню бездомності. Серед форм і методів соціальної роботи з бездомними людьми можна виділити: вуличну соціальну роботу, сприяння працевлаштуванню, забезпечення транзитним житлом тощо [2, с. 61].

Список використаних джерел:

1. Венгрежановська О., Костін С. Соціальна підтримка безпритульних // Соціальна політика і соціальна робота. – 2000. – № 2. – С. 38–47.
2. Кабаченко Н. Система підтримки та допомоги бездомним // Соціальна

політика і соціальна робота. – 2003. – № 1. – С. 61–73.
3. Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей : закон України від 02 черв. 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 26. – Ст. 354.